

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Staphylinidae (kortvingar), **Släkte:** *Batrisodes*, **Art:** *Batrisodes delaporti* (Aubé, 1833) **Synonymer:**

Kännetecken

En 2–2,5 mm lång skalbagge. Färgen är rödbrun med brunsvart bakkropp. Täckvingarna är baktill avskurna och lämnar de sista bakkroppssegmenten blottade. Den är mycket lik den närbesläktade arten *Batrisodes adnexus* till utseendet, men skiljer sig från denna genom sina betydligt grövre antenner.

Utbredning och status

Känd från Småland, Öland, Östergötland, Uppland och Västmanland. Ej känd från övriga Norden. Världsutbredningen omfattar för övrigt Mellan- och Sydeuropa.

Ekologi

Lever i bon av myran *Lasius brunneus* i gamla, grova ädellövträd, främst ek. De flesta fynden är gjorda i fristående träd. Liksom andra klubbhornsbaggar antas arten leva som rovdjur på kvalster.

Hot

Genom att arten är beroende av gamla, grova, fristående ädellövträd hotas den av att antalet sådana minskar. Många gamla, trädbevuxna naturbetesmarker växer dessutom igen varför de grova hålträden skuggas ut och dör. Ett annat långsiktigt problem är ett generationsglapp i vissa trädbestånd som i framtiden kan leda till brist på lämpligt substrat.

Åtgärder

Det är viktigt att frekvensen av gamla ihåliga eller grova döda ädellövträd inte minskar i det öppna landskapet och att marken verkligen hålls öppen runt dem. Likaså bör man redan nu se till att för framtiden trygga en tillräcklig återväxt av dessa ur naturvårdssynpunkt så viktiga träd.

Litteratur

- Horion, A. 1949. *Faunistik der Mitteleuropäischen Käfer Bd. 2*: 283–284. Frankfurt a. M. Lundberg, S. 1993. Skalbaggar i Hornsö- och Strömsrumstrakten i östra Småland. *Ent. Tidskr.* 114: 86.
Palm, T. 1954. *Batrisodes laporti* (Aube) och *Scydmaenus perrisi* (Reitt.). *Opusc. Ent.* 19: 21–26.
Palm, T. 1955. Anteckningar om svenska skalbaggar X. *Ent. Tidskr.* 76: 138.

Författare

Bengt Ehnström 1999. © ArtDatabanken, SLU 2007.